

مواهب الروح للبنين

استعدادهای روحانی^۱ در پی محبت بکوشید و عطایای روحانی را به غیرت بطیلید، خصوصاً اینکه نبوت کنید.^۲ زیرا کسی که به زبانی سخن می‌گوید، نه به مردم بلکه به خدا می‌گوید، زیرا هیچ کس نمی‌فهمد لیکن در روح به اسرار تکلم می‌نماید.^۳ اما آنکه نبوت می‌کند، مردم را برای بنا و نصیحت و تسلی می‌گوید.^۴ هر که به زبانی می‌گوید، خود را بنا می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، کلیسا را بنا می‌کند.^۵ و خواهش دارم که همه شما به زبانها تکلم کنید، لکن بیشتر اینکه نبوت نماید زیرا کسی که نبوت کند بهتر است از کسی که به زبانها حرف زند، مگر آنکه ترجمه کند تا کلیسا بنا شود.^۶ اما الحال، ای برادران، اگر نزد شما آیم و به زبانها سخن رانم، شما را چه سود می‌بخشم؟ مگر آنکه شما را به مکاشفه با به معرفت یا به نبوت یابه تعلیم گویم.^۷ و همچنین چیزهای بیجان که صدا می‌دهد چون نی یا بربط اگر در صدایها فرق نکند، چگونه آواز نی یا بربط فهمیده می‌شود؟^۸ زیرا اگر کریتا نیز صدای نامعلوم دهد، که خود را مهیای جنگ می‌سازد؟^۹ همچنین شما نیز اگر به زبان، سخن مفهوم نگویید، چگونه معلوم می‌شود آن چیزی که گفته شد زیرا که به هوا سخن خواهید گفت؟^{۱۰} زیرا که انواع زبانهای دنیا هرفدر زیاده باشد، ولی یکی بی معنی نیست.^{۱۱} پس هرگاه قوت زبان را نمی‌دانم، نزد متکلم بربری می‌باشم و آنکه سخن گوید نزد من بربری می‌باشد.^{۱۲} همچنین شما نیز چونکه غیور عطایای روحانی هستید، بطیلید اینکه برای بنای کلیسا افزوده شوید.^{۱۳} بنابراین کسی که به زبانی سخن می‌گوید، دعا بکند تا ترجمه نماید. زیرا اگر به زبانی دعا کنم، روح من دعا می‌کند لکن عقل من برخوردار نمی‌شود.^{۱۵} پس مقصود چیست؟ به روح دعا خواهم کرد و به عقل نیز دعا خواهم خواند.^{۱۶} زیرا اگر در روح تبرک می‌خوانی، چگونه آن کسی که به مترلت امی است، به شکر تو آمین گوید و حال آنکه نمی‌فهمد چه می‌گویی؟^{۱۷} زیرا تو الله خوب شکر می‌کنی، لکن آن دیگر بنا نمی‌شود.^{۱۸} خدا را شکر می‌کنم که زیادتر از همه شما به زبانها حرف می‌زنم.^{۱۹} لکن در کلیسا بیشتر می‌پسندم که پنج کلمه به عقل خود گویم تا

۱ أَبْيَغُوا الْمَحِبَّةَ وَلَكِنْ حَدُّوا لِلْمَوَاهِبِ الرُّوحِيَّةِ وَبِالْأَوَّلِيَّةِ أَنْ تَسْتَبِّوا. لَأَنَّ مَنْ يَتَكَلَّمُ بِلِسَانٍ لَا يُكَلِّمُ النَّاسَ بَلِ اللَّهِ لَأَنَّ لَيْسَ أَحَدٌ يَسْمَعُ، وَلَكِنَّهُ بِالرُّوحِ يَتَكَلَّمُ بِإِسْرَارٍ. وَأَمَّا مَنْ يَسْتَبِّنَ فَيَتَكَلَّمُ النَّاسَ بِسُبْتَانٍ وَوَعْظٍ وَتَسْلِيَةً. مَنْ يَتَكَلَّمُ بِلِسَانٍ بَيْتِيْنِيْ تَفْسِيْهَةً، وَأَمَّا مَنْ يَسْتَبِّنَ فَيَتَكَلَّمُ الْكَيْسَيَّةَ.

۲ أَرِيدُ أَنْ جَمِيعَكُمْ يَتَكَلَّمُونَ بِالسِّيَّةِ وَلَكِنْ بِالْأَوَّلِيَّةِ تَسْتَبِّوا، لَأَنَّ مَنْ يَسْتَبِّنَ أَعْظَمُ مِمَّنْ يَتَكَلَّمُ بِالسِّيَّةِ، إِلَّا إِذَا تَرْجَمَ، حَتَّى تَنَالِ الْكَيْسَيَّةَ بِسُبْتَانًا. فَالآن، أَيْهَا الْإِخْرَوَةُ، إِنْ جِئْتُ إِلَيْكُمْ مُتَكَلِّمًا بِالسِّيَّةِ، فَقَادَا أَفْعَكُمْ أَنْ لَمْ أَكُلِّمْ إِلَّا بِأَغْلَانَ أَوْ يَعْلَمُ أَوْ يَبْتُوَةً أَوْ يَتَعْلِيمَ؟ الْأَشْيَاءُ الْعَادِمَةُ الْفُوْسُ الَّتِي تُعْطَيُ صَوْتًا، مَرْمَارًا أَوْ قَيْثَارَةً، مَعَ ذَلِكَ إِنْ لَمْ تُعْطِ فَرْقًا لِلْتَّعَمَاتِ، فَكَيْفَ يُعْرِفُ مَا زُرْمَرًا أَوْ مَا عَزِفَ يَوْمًا فَإِنَّهُ إِنْ أَعْطَى الْبُوقَ أَيْضًا صَوْتًا عَيْرَ وَاضِعَ، فَمَنْ يَهْيَأُ لِلْقَتَالِ؟ هَكَدَا أَتَّمْ أَيْضًا، إِنْ لَمْ تُعْطُوا بِاللِّسَانِ كَلَامًا يُفْهَمُ، فَكَيْفَ يُعْرِفُ مَا نَكَلُمُ بِهِ؟ فَإِنَّكُمْ تَكُونُونَ شَكَمُونَ فِي الْهَوَاءِ. رُبَّمَا تَكُونُونَ أَنْوَاعَ لِعَائِنَ هَذَا عَدُودُهَا فِي الْعَالَمِ، وَلَيْسَ شَيْءٌ مِنْهَا يَلِمَعُ، فَإِنَّكُنْ لَا أَعْرِفُ قُوَّةَ اللِّغَةِ أَكُونُ عِنْدَ الْمُتَكَلِّمِ أَعْجَمِيًّا وَالْمُتَكَلِّمُ أَعْجَمِيًّا عِنْدِي. هَكَدَا أَتَّمْ أَيْضًا، إِذَا إِنَّكُمْ عَيْرُوْنَ لِلْمَوَاهِبِ الرُّوحِيَّةِ، اطْلُبُوا لِأَجْلِ بَيْتَانِ الْكَيْسَيَّةِ أَنْ تَرْدَادُوا. لِذَلِكَ مَنْ يَتَكَلَّمُ بِلِسَانٍ فَلِيُصَلِّ لِكَيْ بَيْرَجَمْ. لَأَنَّهُ إِنْ كُنْتُ أَصْلِي بِلِسَانَ، قَرُوْجِي تُصَلِّي وَأَمَّا ذَهْنِي فَهُوَ بِلَا تَمَرْ. فَمَا هُوَ إِذَا؟ أَصْلِي بِالرُّوحِ وَأَصْلِي بِالدَّهْنِ أَيْضًا، أَرْتَلِي بِالرُّوحِ وَأَرْتَلِي بِالدَّهْنِ أَيْضًا. وَإِلَّا فَإِنَّ بَارِكْتُ بِالرُّوحِ فَالَّذِي يُسْنَعِلُ مَكَانَ الْعَامِمِيَّةِ، كَيْفَ يَقُولُ أَمِينَ عِنْدَ شُكْرِكَ؟ لَأَنَّهُ لَا يَعْرِفُ مَاذَا تَقُولُ. فَإِنَّكَ أَنْتَ تَشْكُرُ حَسَنَتَا. وَلَكِنَّ الْآخَرَ لَا يُبَيِّنُ. أَسْكُرُ إِلَهِي أَنِّي أَتَكَلَّمُ بِالسِّيَّةِ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعَكُمْ، وَلَكِنْ فِي كَيْسَيَّةٍ أَرِيدُ أَنْ أَتَكَلَّمُ حَمْسَ كَلِمَاتٍ يَذْهَنِي لِكَيْ أَعْلَمُ أَخْرَيَنَ أَيْضًا أَكْثَرَ مِنْ عَشَرَةَ آلَافَ كَلِمَةً بِلِسَانٍ. أَيْهَا الْإِخْرَوَةُ، لَا تَكُونُوا أَوْلَادًا فِي الْشَّرِّ، وَأَمَّا فِي الْأَدْهَانِ فَكَوْنُوا كَامِلِينَ. مَكْتُوبٌ فِي الْتَّأْمُوسِ: إِنَّهُ يَدْوِي السِّيَّةَ أَخْرَى وَيَسْنَعَهُ أَخْرَى سَأَكْلُمُ هَذَا السُّعْدَ، وَلَا هَكَدَا يَسْمَعُونَ لِي، يَقُولُ الرَّبُّ. إِذَا الْأَلْسِنَةُ آيَةٌ لَا لِلْمُؤْمِنِينَ بَلْ لِلْغَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَمَّا النُّسُوهُ فَيَسْتَكْبِرُ لِغَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ بَلْ لِلْمُؤْمِنِينَ. فَإِنَّ اجْتَمَعَتِ الْكَيْسَيَّةُ كُلُّهَا فِي مَكَانٍ وَاجِدٍ وَكَانَ الْجَمِيعُ يَتَكَلَّمُونَ

دیگران را نیز تعلیم دهم از آنکه هزاران کلمه به زبان بگویم.

ای برادران، در فهم اطفال می‌باشد بلکه در بدخشی اطفال باشید و در فهم رسید.²¹ در تورات مکتوب است: که خداوند می‌گوید به زبان‌های بیگانه و لبهای غیر به این قوم سخن خواهم گفت و با این همه مرا نخواهند شنید.²² پس زبانها نشانی است نه برای ایمانداران بلکه برای بی‌ایمانان؛ اما نبوت برای بی‌ایمان نیست بلکه برای ایمانداران است.²³ پس اگر تمام کلیسا در جایی جمع شوند و همه به زبانها حرف زند و امیان یا بی‌ایمانان داخل شوند، آیا نمی‌گویند که دیوانه اید؟²⁴ ولی اگر همه نبوت کنند و کسی از بی‌ایمانان یا امیان درآید، از همه توبیخ می‌باید و از همه ملزم می‌گردد،²⁵ و خفایای قلب او ظاهر می‌شود و همچنین به روی درافتاده، خدا را عبادت خواهد کرد و ندا خواهد داد که فی‌الحقیقت خدا در میان شما است.

پس، ای برادران، مقصود این است که وقتی که جمع شوید، هریکی از شما سرودی دارد، تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکاشفهای دارد، ترجمه‌های دارد، باید همه بجهت بنا بشود.²⁷ اگر کسی به زبانی سخن گوید، دو دو یا نهایت سه سه باشند، به ترتیب و کسی ترجمه کند. اما اگر مترجمی نباشد، در کلیسا خاموش باشد و با خود و با خدا سخن گوید.²⁹ و از انبیا دو یا سه سخن بگویند و دیگران تمیز دهند.³⁰ و اگر چیزی به دیگری از اهل مجلس مکشوف شود، آن اول ساخت شود.³¹ زیرا که همه می‌توانند یکیک نبوت کنند تا همه تعلیم یابند و همه نصیحت پذیرند.³² و ارواح انبیا مطبع انبیا می‌باشند.³³ زیرا که او خدای تشویش نیست بلکه خدای سلامتی.

زنان در کلیسای

چنانکه در همه کلیساهای مقدسان،³⁴ و زنان شما در کلیساها خاموش باشند زیرا که ایشان را حرف زدن جایز نیست بلکه اطاعت نمودن، چنانکه تورات نیز می‌گوید.³⁵ اما اگر می‌خواهند چیزی بیاموزند، در خانه از شوهران خود پرسند، چون زنان را در کلیسا حرف زدن قبیح است. آیا کلام خدا از شما صادر شد یا به شما به تنهایی رسید؟³⁷ اگر کسی خود را نبی یا

بالسیّة، فَدَخَلَ عَامِيُّونَ أَوْ عَيْرُ مُؤْمِنِينَ، أَفَلَا يَقُولُونَ إِنَّكُمْ تَهْدُونَ؟²⁴ وَلَكِنْ إِنْ كَانَ الْجَمِيعُ يُبَشِّرُونَ، فَدَخَلَ أَخْدُ عَيْرُ مُؤْمِنٍ أَوْ عَامِيًّا، فَإِنَّهُ يُوَسِّعُ مِنَ الْجَمِيعِ، يُحَكِّمُ عَلَيْهِ مِنَ الْجَمِيعِ، وَهَكَذَا تَصِيرُ حَقَّاً فِي طَاهِرَةٍ وَهَكَذَا يَخْرُجُ عَلَى وَجْهِهِ وَبَسْجُدٌ لِللهِ مُتَدَبِّراً، أَنَّ اللَّهَ بِالْحَقِيقَةِ فِيهِمْ.

لیاقه العبادة وترتیبه

²⁶ قَمَا هُوَ إِذَا، أَيَّهَا الْأَخْوَةُ؟ مَنِ اجْتَمَعْتُمْ فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ لَهُ مَرْمُونٌ، لَهُ تَعْلِيمٌ، لَهُ لِسَانٌ، لَهُ إْعْلَانٌ، لَهُ تَرْجِمَةٌ، فَلَيْكُنْ كُلُّ شَيْءٍ لِلْبَيْانِ، إِنْ كَانَ أَخْدُ يَتَكَلَّمُ بِلِسَانٍ، فَأَثْنَيْنِ أَثْنَيْنِ، أَوْ عَلَى الْأَكْثَرِ ثَلَاثَةٌ ثَلَاثَةٌ، وَيَتَرَبَّبُ، وَلِيَتَرَحِّمُ وَاحِدٌ، وَلَكِنْ إِنْ لَمْ يَكُنْ مُتَرَجِّمٌ فَلَيَضْمُنْ فِي الْكَلِيسَةِ وَلِيُكَلِّمَ نَفْسَهُ وَاللَّهُ، أَمَّا الْأَئْيَاءُ فَلَيَتَكَلَّمُ أَتْنَانٍ أَوْ ثَلَاثَةٌ وَلِيَحْكُمُ الْأَخْرَجُونَ، وَلَكِنْ إِنْ أَغْلَنْ لَاحِرَ جَالِسٍ فَلَيَسْكُنْ الْأَوَّلَ،³¹ لَأَنَّكُمْ تَقْدِرُونَ حَمِيعَكُمْ أَنْ تَسْتَأْوِي،³⁰ وَاحِدًا وَاحِدًا، لِيَتَعَلَّمَ الْجَمِيعُ وَيَتَعَزَّزِي الْجَمِيعُ، وَأَرْوَاحُ الْأَئْيَاءِ خَاصَّةٌ لِلْأَئْيَاءِ، لَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ إِلَهٌ شَوْيِشٌ بَلْ إِلَهٌ سَلَامٌ، كَمَا فِي جَمِيعِ كَنَائِسِ الْقَدِيسِينَ، يَتَضَمَّنْ يَسَاؤُكُمْ فِي الْكَنَائِسِ لِأَنَّهُ لَيْسَ مَأْذُونًا لَهُنَّ أَنْ يَتَكَلَّمُنَّ بَلْ يَحْصُنُونَ كَمَا يَقُولُ النَّاسُ مُؤْمِنًا،³⁵ وَلَكِنْ إِنْ كُنَّ يُرِدُنَ أَنْ يَتَعَلَّمُنَّ شَيْئًا، فَلَيَسْأَلُنَّ رِجَالَهُنَّ فِي الْبَيْتِ، لَأَنَّهُ قَبِيلٌ بِالنِّسَاءِ أَنْ تَتَكَلَّمُ فِي كَنِيسَةٍ، أَمْ مِنْكُمْ حَرَجٌ كَلِمَةُ اللَّهِ؟ أَمْ إِنَّكُمْ وَحْدَكُمْ أَنْتَهُتْ؟³⁷ إِنْ كَانَ أَخْدُ يَحْسُبُ نَفْسَهُ نَبِيًّا أَوْ رُوحًا قَيَّعَلَمَ مَا أَكْنِيَهُ إِنَّكُمْ أَنَّهُ وَصَاحِي الرَّبِّ، وَلَكِنْ إِنْ يَجْهَلْ أَخْدُ فَلَيَجْهَلْ، إِذَا، أَيَّهَا الْأَخْوَةُ، جِدُّو لِلْتَّبُو وَلَا تَمْنَعُو التَّكَلُّمَ بِالسِّيَّةِ، وَلَكِنْ كُلُّ شَيْءٍ يَلِيَّافِي وَيَحْسِبِ تَرْتِيبِ

روحانی پندارد، اقرار بکند که آنچه به شما می‌نویسم،
احکام خداوند است.³⁸ اما اگر کسی جاہل است، جاہل
باشد. پس ای برادران، نبیوت را به غیرت بطلبید و از
تکلم نمودن به زبانها منع مکنید.⁴⁰ لکن همه‌جیز به
شایستگی و انتظام باشد.